

людської цивілізації.

Література

1. Муравський А. Авіакомпанії vs авіа будівельники / А. Муравський [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.day.kiev.ua/>
2. Малєєв Ю. Н. Міжнародне повітряне право: Питання теорії і практики / Ю. Н. Малєєв. – М.: МО, 1986. – 195 с.
3. Міжнародне право: Основні галузі: підручник / За ред. В. Г. Буткевича. – К.: Либідь, 2004. – 816 с.
4. Антипенко В. Ф. Теории мирового развития и антитеррористическое право. Логика сопрягаемости / В. Ф. Антипенко. – К.: СБУ; Инст-т оперативной деятельности и гос. безопасности, 2007. – 440 с.
5. Авіаційна безпека: Міжнародна конвенція і Додатки 17 / [сост.: А. Г. Корченко, С. В. Корченко, Е. В. Пацира]. – К.: НАУ, 2004 – 166 с.

УДК 342.951 (043.2)

Заїка В. П., студент,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Толкачова І. А., к.ю.н., доцент

ОСОБЛИВОСТІ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПОРУШЕННЯ ПРАВИЛ ПОВЕДІНКИ НА ПОВІТРЯНОМУ ТРАНСПОРТІ

Відповідальність за будь-які адміністративні правопорушення має бути передбачена відповідною статтею Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП).

Т. О. Коломоець формулює поняття «адміністративна відповідальність» як різновид юридичної відповідальності, специфічну форму негативного реагування з боку держави в особі уповноважених органів на відповідну категорію протиправних діянь (насамперед адміністративних проступків), а особи, які вчинили зазначені правопорушення, повинні відповісти перед уповноваженим державним органом за свої неправомірні дії і понести адміністративне стягнення в установлених законом формах і порядку. Адміністративна відповідальність має ряд характерних рис: 1) підставою адміністративної відповідальності є тільки те правопорушення, за здійснення якого передбачено адміністративне стягнення; 2) суб'єктами адміністративної відповідальності можуть бути фізичні та юридичні особи, які притягаються до відповідальності за такі провини, як невиконання або порушення правил поведінки, вимог пожежної безпеки тощо; 3) адміністративним законодавством за вчинення адміністративних

правопорушень передбачено перелік стягнень (ст. 24 КУпАП) [4, с. 91].

На сьогодні багато правопорушень відбувається у галузі повітряного транспорту. У КУпАП передбачена відповідальність за такі види правопорушень у галузі повітряного транспорту: порушення правил безпеки польотів (ст. 111); порушення правил поведінки на повітряному судні (ст. 112); порушення правил міжнародних польотів (ст. 113); порушення правил пожежної безпеки на повітряному транспорті (ч. 2 ст. 120); порушення правил перевезення небезпечних речовин або предметів на повітряному транспорті (ч. 3 ст. 133); порушення правил, спрямованих на забезпечення схоронності вантажів на повітряному транспорті (ст. 137) [1].

Найбільшої уваги заслуговує таке правопорушення, як «порушення правил поведінки на повітряному судні» (ст. 112 КУпАП), оскільки його вчинення може призвести до тяжких наслідків та загрожувати безпеці польоту або життю, здоров'ю та особистій гідності пасажирів і членів екіпажу.

Об'єктом даного адміністративного проступку є суспільні відносини у сфері безпеки на авіаційному транспорті.

Об'єктивна сторона правопорушення виражається у таких формах: 1) невиконання особами, які перебувають на повітряному судні, розпоряджень командира судна (формальний склад); 2) порушення правил фотографування, кінозйомки і користування засобами радіозв'язку з борту повітряного судна (формальний склад).

Суб'єктивна сторона правопорушення визначаються ставленням до наслідків і характеризується наявністю вини як у формі умислу (ч. 1, 2 ст. 112 КУпАП), так і у формі необережності (ч. 2 ст. 112 КУпАП) [3].

Санкцією ст. 112 КУпАП передбачено попередження або накладення штрафу від двадцяти до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян та від двадцяти до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Характерною ознакою адміністративних правопорушень є караність. Це означає, що за їх вчинення до особи можуть бути застосовані заходи державного примусу. Проте в законі передбачено виняток з цього правила, коли встановлюється можливість звільнити порушника від адміністративної відповідальності при малозначності правопорушення або можливість обмежитись щодо винного усним зауваженням з боку органу (службової особи).

У характеристиці адміністративного правопорушення є поняття «дія», «бездіяльність», що утворюють таке правове поняття як «діяння», не думки, бажання чи інші подібні прояви психічної діяльності людей [2, с. 98-99].

Що стосується неповнолітніх осіб віком від шістнадцяти до вісімнадцяти років, слід наголосити, що чинне законодавство (статті 12,

24-1 КУпАП) визначає реакцію держави щодо правопорушників вказаної вікової категорії. За вчинення адміністративних правопорушень до неповнолітніх у віці від шістнадцяти до вісімнадцяти років можуть бути застосовані такі заходи впливу: зобов'язання публічно або в іншій формі попросити вибачення у потерпілого; попередження; догана або сувородогана; передача неповнолітнього під нагляд батькам або особам, які їх замінюють, чи під нагляд педагогічному або трудовому колективу за їх згодою, а також окремим громадянам на їх прохання.

Отже, адміністративна відповідальність має особливості, що відрізняють її від інших видів відповідальності. Причому основна особливість – це те, що необхідною підставою для її застосування є наявність адміністративного правопорушення, а заходом впливу має бути адміністративне стягнення.

Література

1. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 7 грудня 1984 р. // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1984. – № 51. – Ст. 1122.
2. Адміністративне право України: посіб. – К.: Паливода А.В., 2001. – 194 с.
3. Науково-практичний коментар Кодексу України про адміністративні правопорушення [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://pidruchniki.com/1668061050164/pravo/porushennya_pravil_povedinki_povitryanomu_sudni
4. Удод М. В. Адміністративна відповідальність юридичних осіб / М. В. Удод, О. Г. Літус // Вісник Академії митної служби України. Сер.: Право. – 2010. – № 1. – С. 90-95.

УДК 316.66:342.9:656.7.071.7(043.2)

Кернична Х. С., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Розум І. О., к.ю.н.

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС ОСІБ ЕКІПАЖУ ПОВІТРЯНОГО СУДНА УКРАЇНИ

Екіпаж повітряного судна України належить до категорії колективних суб'єктів, які не мають ознак юридичної особи, але тією чи іншою мірою наділені нормами адміністративного права певними правами та обов'язками. Цю категорію суб'єктів можна визначити як «колективні суб'єкти – неюридичні особи».

Адміністративно-правовий статус екіпажу повітряного судна України є окремим різновидом адміністративно-правового статусу і обумовлений специфікою діяльності в цивільній авіації.

Права та обов'язки екіпажу повітряного судна України є похідними від основних прав, свобод і обов'язків громадян та пов'язані з